

17 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀγίας ἐνδόξου καὶ καλλινίκου Μεγαλομάρτυρος
Μαρίνης. (†270)

Ἀκολουθία συμπληρωθεῖσα κατὰ τὰ ἐλλείποντα ἐκ τοῦ Μηναίου ὑπὸ
Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν
Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἀγίας.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Η α μνας σθ Ι η σθ κρα ζει με γα λη τη φω

νη ^ε σε νυμ φι ε μδ πο θω και σε ζη τδ σα Α
 θλω ^Δ και συ σταυ ρδ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
 σμω ω ^ε ω σδ ^ε και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
 σω συν σοι ^Δ και θνη σκω υ περ σδ ι να και ζη σω εν
 σοι ^ε αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χδ την με τα
 πο θδ τυ θει ει σαν σοι ^Δ αυ της πρε σβει αις ως ε λε
 η η μων ^{Ζ'} σω στοντας ψυ χας η μων ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ γε λοις α γνω
 στον μυ στη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
 σαρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το
 πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω
 ων ^Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ῥόδον εὐθαλές, καὶ πανεύοισμον κρίνον, ἐξήνθησας σεμνή, ἀκανθώδους ἐκ ῥίζης, καὶ κόσμον εὐωδίας, ταῖς ὁσμαῖς τῶν ἀγώνων σου. Ὅθεν σήμερον, τὴν σὴν γεραίροντες μνήμην, ἀνυμνοῦμέν σε, Μεγαλομάρτυς Μαρίνα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅπισω σου Ἀγνή, ἠκολούθησε πόθῳ, Μαρίνα ἡ σεμνή, καὶ θεόληπτος κόρη, καὶ νύμφη ἀδιάφθορος, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατεílαντος, ἀναδέδεικται, θεοκυῆτορ Παρθένε, δι' ἀθλήσεως, καταβαλοῦσα τὸν ὄφιν, ὑμνοῦσα τὴν δόξαν σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ξεσμοὺς καθυπέμεινας, καὶ τῶν λαμπάδων σεμνή, τὴν ἔκκαυσιν ἤνεγκας, ἀπεριτρέπτῳ ψυχῇ, Μαρίνα πανεύφημε· ὅθεν καὶ τοῦ Βελίार, ὁρατῶς σοι ὁφθέντος, ἥσχυνας τὴν μανίαν, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ, οὗ τῆς ἀπάτης λύτρωσαι ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεχθεὶς ἐξ αἱμάτων σου, ὁ τῶν ἀπάντων Θεός, τὸν κόσμον ἐρρύσατο, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρχῆς, δι' ἄφατον ἔλεος· ὅθεν σε Θεοτόκε, κατὰ χρέος ὑμνοῦμεν, πάντες οἱ σεσωσμένοι, τῷ ἀφράστῳ σου τόκῳ, καὶ πίστει τῇ θερμῇ σου, πρεσβεῖα προστρέχομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡσπερ παρθένος ἐκλεκτὴ καὶ ὠραία, γνώμην θεόφρονα ἐκτήσω Μαρίνα, καὶ τῷ Σωτῆρι πάνσεμνε νενύμφευσαι· ὅθεν καὶ ἀθλήσασα, σκληροτάταις βασάνοις, χαίρουσα ἀνέδραμες, πρὸς νυμφῶνα τὸν θεῖον, καὶ καθορᾶς τὸ κάλλος τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, ἀπαύστως πρεσβεύουσα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων ὑποστήσας τὰ πάντα, ἐκ τῶν ἀχράντων σου σαρκοῦται αἱμάτων, ἀναλλοιώτως Κόρη ὑπὲρ ἔννοιαν, πλούτῳ ἀγαθότητος, διασώζων τὸν κόσμον· ᾧ ἀπαύστως πρέσβευε, Θεοτόκε Παρθένε, δοῦναι πταισμάτων ἄφεσιν ἡμῖν, τοῖς προσκυνοῦσι, τὴν ἄρρητον δόξαν σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε^{B8} κ νε ο τη το ο ο ος μϝ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^θ ^χ αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ ^θ ^χ

Ο^{Δι} ι μι σϝ ϝν τεϝ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι
ι ι ϝ ϝ ^θ ^χ ^{Πα} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ ^Μ ^π ⁹ πυ υ ρι ι ι ι ι ^Ζ ^ϝ ^{Β8} ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^θ ^χ

Δ^{Β8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω ^χ και αι Α α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^θ ^χ

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^θ ^χ και κα α θα αρ σει ^Δ ^ϝ ^ϝ
υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ ^ϝ ^ϝ

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον

Ύμνος Βου

Υ πο με ε ε νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον

και προ σε σχε μοι και ει ση κς σε της δε η σε

ως μς

Στίχ. α'. Και α νη γα γε με Εκ λακ κς τα λαι πω

ρι ας ^Δ και α πο πη λυ ι λυ ος ^ε
 Υ πο με ε ε νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον
 και προ σε σχε μοι ^Δ και ει ση κς σε της δε η σε
 ως μς ^ε

Στίχ. β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου ^ε και κα
 τευ θυ νε τα δι α βη μα τα μς ^ε
 Υ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον ^ε και προ
 σε σχε μοι ^Δ και ει ση κς σε της δε η σε ω ως μς ^ε
 8 8 8 ^ε

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρν' (150).

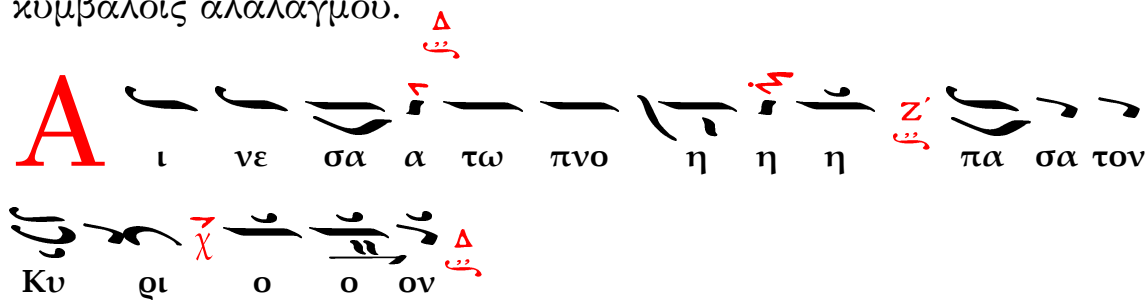
Ἦχος Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ^Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κε' 1-13).

(ὁσιακόν, τῶν δέκα παρθένων, ζητεῖ τοῦτο τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκείναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν

ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις της Α θλη φο ο ρα προ σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κη προ σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος Δι-Θι

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

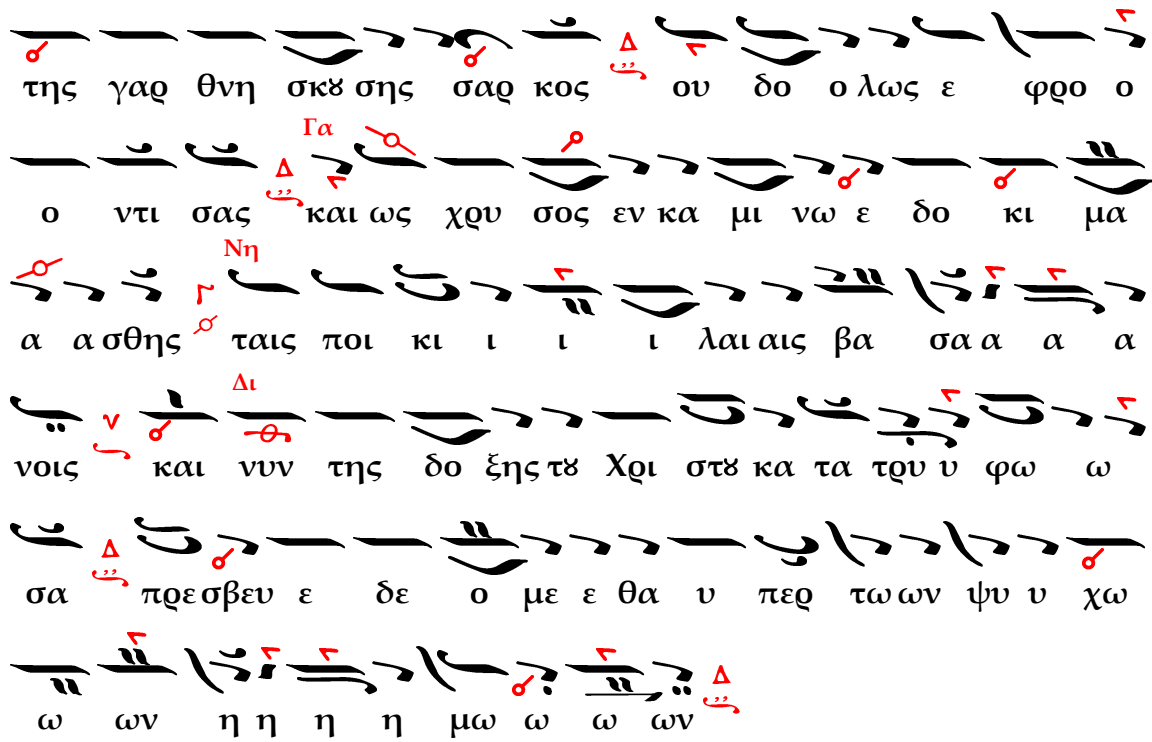
μα α μ

Τ ης παρ θε νι ας το ο κα αλ λος α συ λον τη

ρη σα α σα τω σω νυμ φι ι ι ι ω Χρι ι στω των

πα θων α αυ τς μαρ τυς ε χρη μα α α τι σας Μα

ρι ι να α με γα α λω ω ω ω νυ υ υ υ με

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων.

Ψάλλομεν δὲ καὶ Καταβασίας·

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη.

Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χριστοῦ βιβλὸν ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θεώμενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος, ἀρὰ λυθήσεται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ

εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασσα· τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως·
χαῖρε Ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνείας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν
ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς
εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἀγίας, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·
Χριστοῦ παρθενομάρτυρα νύμφην ἄσμασι μέλπω.
ᾠδὴ α'. ᾠδὴ πλ. δ'. Ὑμνὸν διδοεύσας.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη
τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτόν, σοφῇ διανοίᾳ, κεχρημένη
Μάρτυς Χριστοῦ, παρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης
τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκέτης προσέρχομαί σοι σεμνή, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τῶν τοῦ βίου
με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τὸν τῶν παθῶν
μου κατεύνασον τάραχον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφία καὶ χάριτι λαμπρυνθείς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν τυράννων
τὰς ἀπειλάς, οὐκ ἔπτηξε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θείᾳ δυνάμει
κρατυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζῶν οὐσιώδη, συλλαβοῦσα καὶ
σαρκικῶς, κυήσασα ταύτην Θεομῆτορ· καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου
διέρρηξας.

Κανὼν δεύτερος, οὔ ἡ ἀκροστιχίς
ἐν τῇ θ' ᾠδῇ· Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ᾠδὴ δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν
χορεύεις ἱερῶς, θεουμένη πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις
σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου
στάχυν γεωργεῖς, γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι
πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πορφύραν, σὼν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασιλεία, καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλαίσσαι.

Δόξα.

Ῥωσθεῖσα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλαυχία χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χάριτος, Θεογεννήτορ ἄχραντε· διό, σὲ Μαρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε Ἀμνάς κυήσασα, Θεοῦ Ἀμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁρθρος φαινὸς χαῖρε, ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε Πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος, ἡ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων Πανύμνητε.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμή, οὐ τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης σε πανόλβιε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐσεβείας κρηπίδα, θεμένη τῆς πίστεως, ἐν

πέτρα παμμακάριστε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν παρθένοις ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἁγίων αἱμάτων σου καλλιπάρθενε, οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον, Μαρτύρων τῷ νυμφίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥωσθέντες τῇ χάριτι Θεοτόκον σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν· σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι διδόντα γὰρ τέτοκας, καὶ κόσμον ἀνεκαίνισας.

Δεύτερος. Ὤδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὥς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἠρδευσας, ὦ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Δόξα.

Ὡς Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρναις σου, ταῖς ὠραιόταταις συνέτριψας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν σε πιστοί, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας, γενναιοφρόνως· καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν· καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου ἀοίδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρί, ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρών, τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ Μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAEARION

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα, αἵμασιν, ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι, καταλαμφθεῖσα τῶν ἱαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, * βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου, ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρῶν τοῖς, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, νύμφη εὐκλεής, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητῆς, λαμπαδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, * βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης. (†270)

Στίχ. Χεῖρ δημίου τέμνει σε, Μαρίνα, ξίφει,
Χεῖρ Κυρίου χάριτι θεία δὲ στέφει.

Ἐβδομάτη δεκάτη Μαρίνα δειροτομήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινὸς τῆς Πισσιδείας, ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας, Αἰδεσίου τινός, ἱερέως τῶν εἰδώλων, ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενής. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ γυναικί τινι, δωδεκαέτις τυγχάνουσα, τῆς μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, ἐδέετο τοῦ Θεοῦ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀξιοθῆναι πίστεως, ἣν ἐδιδάσκετο ὑπὸ τινων τῶν ἐν αὐτῇ τῇ κώμῃ. Καὶ ἤδη πεντεκαιδεκάτου ἀγομένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπεπόθει ἀνύσασθαι.

Ὁλύμβριος οὖν ὁ ἡγεμὼν, μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτὴν καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἑξαγαγὼν αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτήν, ὅλος ἐξέστη ἐπὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα, ἔφη, καλοῦμαι, τῆς Πισσιδείας γέννημα καὶ θρέμμα καὶ τὸ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀνασχομένης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομῶσασθαι,

ἐκέλευσεν ὁ ἡγεμὼν ταθῆναι αὐτὴν καὶ ῥάβδοις ἀπηνῶς καταξαίνεσθαι, καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἢ γῇ ἐφοινίσσετο. Εἴθ' οὕτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προστάττει καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέεσθαι ἐπὶ πολὺ· μετὰ τοῦτο δὲ ἔβαλεν αὐτὴν εἰς φυλακὴν.

Ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας, ὥς τε σαλευθῆναι τὸ δεσμωτήριον· καὶ ἰδοὺ, δράκων ποθὲν ἐρπύσας, δεινῶς τὴν ἡγῆν ἐποιεῖτο ἐν τῷ ἔρπειν αὐτόν, καὶ κύκλῳ αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμβαλεῖν. Φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ καὶ συντρόμου γενομένης, ἐδέετο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ οὕτως ὁ φοβερώτατος ἐκεῖνος δράκων ὥς κυνὸς μέλανος μορφὴν διεδείκνυτο. Ἡ δὲ Ἀγία τῶν τριχῶν τούτου δραξαμένη καὶ σφῦραν εὐροῦσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτον τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτόν ἐταπείνωσεν. Μετὰ δὲ τοῦτο, εἰς ἑτέραν ἐξέτασιν ἀχθεῖσα, λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται καὶ ἐπὶ σκεύους ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. Ἀβλαβῆς δὲ φυλαχθεῖσα ἐκ τούτου, εἵλκυσε πολλοὺς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. Ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ ἡγεμὼν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σπεράτου καὶ Βερονίκης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Ναρτζάλου, Κιττίνου, Βετουρίου, Φήλικος, Ἀκυλίνου, Λεταντίου, Ἰανουαρίας, Γενερώσης, Βεστίας, Δονάτης καὶ Σεκούνδης, τῶν ἐν Σκίλλῃ (Scillium) πλησίον τῆς Καρθαγένης Ἀφρικῆς ἀθλησάντων. (†180)

Στίχ. Σοῖς αἵμασι, Σπεράτε, τοῖς ἐξ αὐχένος

Αἶμα τραχήλου μιγνύει Βερονίκη.

Ἐνδεκαρίθμῳ χορῷ σεπτῶν Μαρτύρων,

Χριστὸς ἡ κεφαλὴ, ὁ Μάρτυρας στέφων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐφρασίου, ἐπισκόπου Ἰωνοπόλεως.

Στίχ. Εὐφράνας, Εὐφράσιε, τοῖς ἔργοις Λόγον,

Χαίρων πορεύου τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις πάντων τῶν φωτιστῶν τῶν Σλαύων, συνεργατῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, Κλήμεντος, Σάββα, Ἀγγελαρίου, Γοράσδου, Ναοῦμ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. (ἡ'-θ' αἰ.)

Στίχ. Ὑπὸ τῶν φωτιστῶν τὴν ψυχὴν φωτισθέντες,

Τοὺς ὁμογενεῖς ἐφωτίσατε ἔτι καὶ ἔτι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου τοῦ Γαλλησιώτου. (1054)

Στίχ. Κλεινοῦ Λαζάρου, δόξης τοῦ Γαλλησίου,

Λείψανα σεπτὰ ἐκκομίζονται γῇθεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρκελλίνης, πρεσβυτέρας ἀδελφῆς τῶν ἁγίων Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων καὶ Σατύρου. (†398)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γενερόσου (Generosus), τιμωμένου ἐν Τιβουρίῳ (Tibur, Tivoli) τῆς Ἰταλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κύνλλου (Cynllo), ἀσκητοῦ ἐν Οὐαλίᾳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου, ἐπισκόπου Αὐτισσιωδῶρου (**Autissiodorum, Auxerre**) ἐν Γαλλίᾳ. (†516)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Ἐννοδίου (**Magnus Felix Ennodius**), ἐπισκόπου Παβίας ἐν Ἰταλίᾳ. (†521)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φρεδεγάνδου (**Frédégand, Frégô**), τοῦ ἐξ Ἰρλανδίας, καταστάντος ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἐλδόδορος (**Kerkelodor**) πλησίον τῆς Ἀντβεργίας (**Antverpia, Antwerp**) ἐν Βελγίῳ. (~†740)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Τουρνίνου (**Turninus**), ἐξ Ἰρλανδίας, ἐργασαμένου ἱεραποστολικῶς παρὰ τῷ ἁγίῳ Φοϊλλάνῳ (**Foillan**) ἐν ταῖς Κάτω Χώραις. (ἡ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Κενέλμου (**Kenelm**), υἱοῦ Κενούλφου (**Coenwulf**) βασιλέως τῆς Μερκίας ἐν Ἀγγλίᾳ, τὴν κάραν τμηθέντος. (~†821)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀνδρέου τοῦ Πολωνοῦ, ἐρημίτου ἐν τῷ ὄρει Ζόβαρ τῆς Οὐγγαρίας. (~†1010)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Σβυατογκόρσκ πλησίον τοῦ Πσκόβ διαλάμφαντος. (†1563)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εἰρηνάρχου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Σολοβέτσκυ. (†1628)

Στίχ. Ἐν τόπῳ οἰκεῖ Εἰρήναρχος εἰρήνης,
Οὗ βασιλεύει Χριστός, ἡμῶν εἰρήνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου, κτίτορος καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Οὐστ-Νεντούμα ἐν Βολογκντᾶ. (†1654)

Στίχ. Ὡς λέων φανεῖς πρὸς δαίμονας γενναῖος,
Ἵπνον κοιμᾶται Λεωνίδας δικαίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἁγιοκατατάξεως (1996) καὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων (2000) τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γαβριὴλ τῆς μονῆς Ἑπτὰ Λιμνῶν ἐν Καζάν καὶ τῆς μονῆς Πσκόβ-Ἐλεάζαρ ἐν Πσκόβ. (†1915)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν εὐσεβεστάτων παθομαρτύρων Νικολάου β', τσάρου τῆς Ῥωσίας, Ἀλεξάνδρας βασιλίσσης καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Ἀλεξίου, Ὁλγας, Τατιάνας, Μαρίας καὶ Ἀναστασίας, ὑπὸ τῶν ἀθέων Μπολσεβίκων σκαιῶς ἐκτελεσθέντων ἐν Σιβηρίᾳ. (†1918)

Στίχ. Λυχνία ὥς ἄλλη ἐπτάφωτος φέγγει
Βολαῖς ἀκτίστοις μαρτύρων συνοδία.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου
μέχρι τῆς ἐνάρεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς
Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος 6 και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι 6 και ο φθη σο μαι 6 Πα φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων 6 και α σω γη θο μενος ταυ της τα θαν μα τα 6

ὠδὴ γ'

T^{B8} ους σου ους υ μνο λο γας Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη 6 θι α σον συ γκρο
τη σαν τας 6 πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον 6 και εν
τη θει α δο ξη σ8 στε φα νων δο ξης α ξι ω
σον 6

ὠδὴ δ'

T^{B8} ην α νε ξι χνι α σον θει αν β8 λην 6 της
εκ της Παρ θε ε ν8 8 σαρ κω σε ως 6 σ8 τ8 υ ψι
στ8 6 ο ο προ φη της Αβ βα κ8μ 6 κα τα νο ων ε
κραυ γα 6 α ξε 6 δο ξα τη δυ να μει σ8 Κυ ρι ε 6

ὥδῃ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη σϝ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
τοι οis υ μνϝ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ϝ

σα

ὥδῃ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λυν τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὥδῃ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Χ** **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δδ λησαν τδ ι δδ γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁴ ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁵ ^{B8}
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλς τς εν τας ε ξα πε στει λε κε
νς

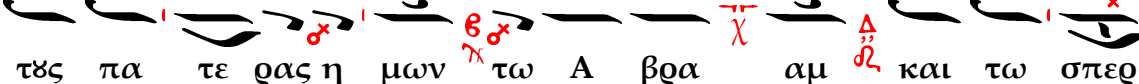
^M ^{B8} ^M ^{Δι}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6
 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς

 μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς

 τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

 μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

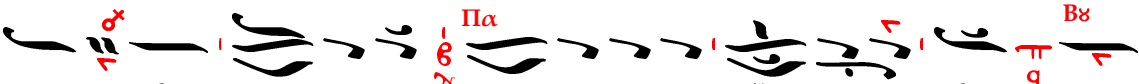

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

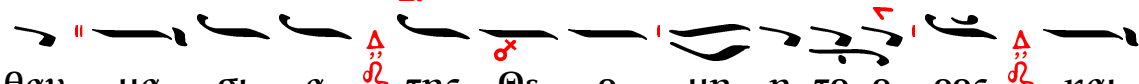
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδῃ θ'

 Α πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

 μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα

 θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω ^{B8} και ροις πα αμ μα κα ρι ξε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

M α ρι να Μαρ τυς Κυ ρι 8 και καλ λι παρ
 θε νε νυμ φη ρυ σαι λα ον σ8 και πο λιν εκ
 δυ σω π8 σα τον Θε ον ο πως ρυ σθω
 μεν οι πα ντες φθο ρας ορ γης και κιν δυ νων

Θεοτοχίον.

X ρυ σο πλο κω τα τε πυρ γε και δω δε κα
 τει χε πο λις η λι ο στα λα κτε θρο νε κα
 θε δρα τ8 Βα σι λε ως α κα τα νο η τον
 θαν μα πως γα λ8 χεις τον Δε σπο την

* * *

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε
 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω
A ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι A
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἀγίας.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι ηὔτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐὴν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον Μάρτυς ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρὸς κατεφλέγοντος, καὶ

στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

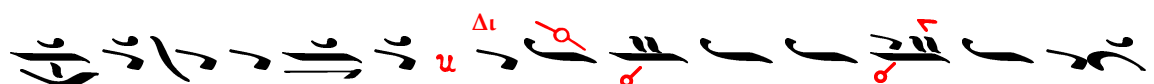
Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῶν παρθένων ὠράϊσμα, τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, νύμφη τοῦ Παντάνακτος περιδέξιος, ὡς ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Μαρίνα πανεύφημε, καθελοῦσα τὸν ἐχθρόν, τοῖς τῶν ἄθλων σου σκάμμασιν· ὅθεν πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίσετει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα.

Ἦχος Πά.

Πά
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι
Πά
Α θλη τι κην ο δευ σα α σα α α ο ο δον
Δι Πα
προ γο νι κην ε ξε φυ υ γε ες β ς λην Μα ρι να
πα α αν σε βα α σμι ι ι ε και ως μεν παρ
θε ε νο ο ος φρο ο νι ι ι μη λαμ πα δη φο
Πά
ρο ος ει ει ση η ηλ θες εις τας αυ λας τ ς ς Κυ
ρι ι ι ς ς ς ς σ ς ως δε Μα αρ τυ υ υς
Δι Πα
α αν δρει ει ει α χα α α ρι ι ιν ε
Πά
ε λα α α βες α πε λαυ νειν πα σα αν νο ο σον
ε εξ αν θρω ω ω ω πων αλ λα α α α και η

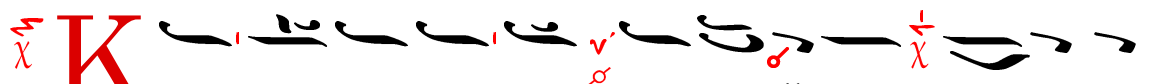

 η μας τας υ μιν θ θ θ ντα ας σε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ψυ χι κων αλ γη δο ο νων

 ε ε λευ θε ε ρω ω σο ον ταις προς Θε ον ι ι κε

 σι ι ι αι αι αις σθ

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ἦχος Δι

 αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

 αι ω νων α μην

 ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

 νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

 τευ ο μεν προε σβευ ε Δεσ ποι να με τα της Α θλη

 φο ο ρθ και παν των των Α γι ι ων ε λε η

 θη ναιτας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Κε

 Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α μην

Θ ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α
 λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε
 ι κε τευ ο με εν πρε σβευ ε Δε σ ποι να με τα της Α α θλη
 φο ρα και παν των των Α γι ι ων ε λε η
 θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Πα

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Θ ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ
 πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α
 στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω
 ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν
 πρε σβευ ε ε ε Δε σ ποι να με τα τη η ης
 Α α θλη η φο ο ο ρα και παν των των Α α γι
 ι ων ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας

η η η η μω ω ω ω ων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πατρος και ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Και τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι-Θ.

Η α μνας σθ Ι η σθ κρα ζει με γα λη τη φω

νη σε νυμ φι ε μθ πο θω και σε ζη τθ σα Α

θλω και συ σταυ ρθ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι

σμων ω ω σθ και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ

σω συν σοι και θνη σκω υ περ σθ ι να και ζη σω εν

σοι αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χθ την με τα

πο θυ θυθι ει σαν σοι αυ της πρε σβει αις ως ε λε
 η η μων σω στοντας ψυ χας η μω ω ων

[Καὶ Ἀπόλυσις.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν

κανόνων τῆς ἀγίας, αἱ γ' καὶ 5 ᾠδαί.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Τ αἰς πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω στον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρῶτῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^νδζ Σω τε ε ερ
 σω σον η μας ^νδζ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσμαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^νδζ Σω τε ε ερ
 σω σον η μας ^νδζ

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^νδζ Σω τε ε ερ
 σω σον η μας ^νδζ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου ^νδζ Σω τερ σω
 σον η μας ^νδζ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ^νδζ ο εν Α
 γι ι οι οἰς θαυ μα στος ^νδζ ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α ^νδζ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοί οί μετεωρισμοί τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος 8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α α α
 δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι-Θ

Ψαλμὸς λθ' (39).

Στίχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Στίχ. γ'. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾠσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Η α μνας σ8 Ι η σ8 κρα ζει με γα λη τη φω
 νη σε νυμ φι ε μ8 πο θω και σε ζη τ8 σα Α
 θλω και συ σταυ ρ8 μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι

 σμω ω ω σϛ και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ

 σω συν σοι και θνη σκω υ περ σϛ ι να και ζη σω εν

 σοι αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χϛ την με τα

 πο θϛ τυ θει ει σαν σοι αυ της προ σβει αις ως ε λε

 η η μων σω στοντας ψυ χας η μων
 με τέλος: σω στοντας ψυ χας η μω ω ω ω

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι ϑ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαν μα στο ο ο ο

 ος

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ᾠχος 1^{ος} Δι-Θ.

Η α μνας σϣ Ι η σϣ κρα ζει με γα λη τη φω
νη ⁶ σε νυμ φι ε μϣ πο θω και σε ζη τϣ σα Α
θλω ^Δ και συ σταυ ρϣ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
σμων ⁶ ω ⁶ ω σϣ ⁶ και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
σω συν σοι ^Δ και θνη σκω υ περ σϣ ι να και ζη σω εν
σοι ⁶ αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χϣ την με τα
πο θϣ τυ θει ει σαν σοι ^Δ αυ της πρε σβει αις ως ε λε
η η μων ^Ζ σω στοντας ψυ χας η μων ⁶

[Ἔτερον ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. ᾠχος 1^{ος} π^ρη Κε ρ

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε, τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν
πᾶσαν κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς καλλιπάρθενος· τὸν
γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, κατεπάτησας στερῶς, ὀφθέντα σοι
Ἀθληφόρε. Καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ, τῶν ἱαμάτων τὰ
χαρίσματα.]

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

ᾠχος 2^{ος} Δι-Θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε ^Δ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
 ος I σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι

ος ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α

α χα α α α α α α α α α α α να α

α α α α α α ιε α θα να α α το ο ο

ος

Ε ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α α ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα
τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Γαλάτας (γ' 23-29, δ' 1-5).

(Ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ' ἐβδομάδος).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ξζ').

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ' 36)

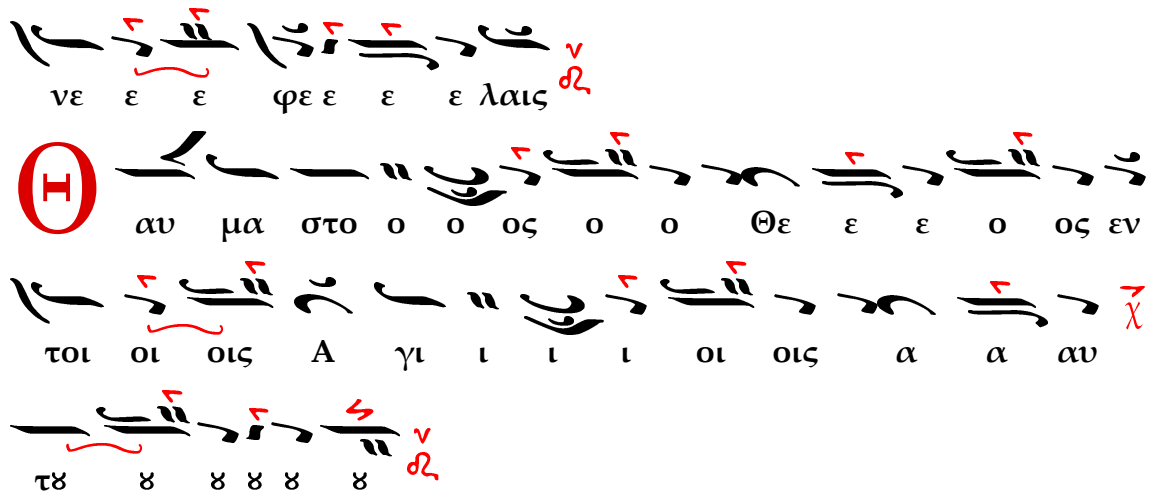
Στίχ. α'. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν
Ἰσραήλ. (ξζ' 27)

Στίχ. β'. Ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις
αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. (ξζ' 35)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ δ' Νη ς

Θ
αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϛ
χ Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον Κυ
ρι ον εκ πηγων Ισ ρα α ηλ
Θ
αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϛ
χ Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α αυ
τϛ και η δυ να μις αυ τϛ εν ται αι αις

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

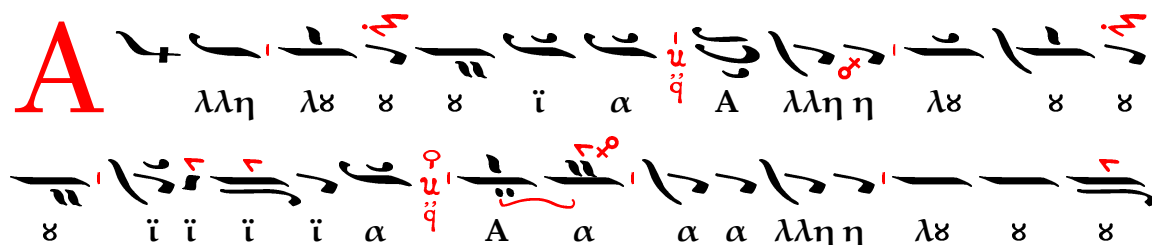
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(γ' 23-29, δ' 1-5).

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς λθ').

Ἦχος 4 Κε 6

8 8 ι ι ι ι α

Στίχος α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι

καὶ εἰσήκουσε
της δε η σε ω ω ω ως μ8

A λλη λ8 8 8 ι α A λλη η λ8 8 8

8 ι ι ι ι α A α α α λλη η λ8 8 8

8 8 ι ι ι ι α

Στίχος β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ

κατεύθυνε
τα δι α βη μα τα α α α μου

A λλη λ8 8 8 ι α A λλη η λ8 8 8

8 ι ι ι ι α A α α α λλη η λ8 8 8

8 8 8 ι ι α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ε' 24-34).

(Ζήτηι αὐτὸ τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΙΕ' ἐβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ρύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοὺς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μου ἤψατο; καὶ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

* * *

47

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρ ς ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ς ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ' Δι' σ

Πᾶ τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

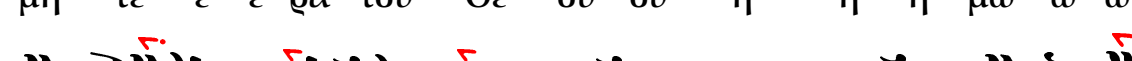
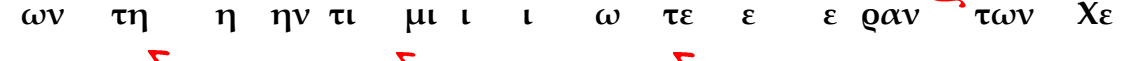
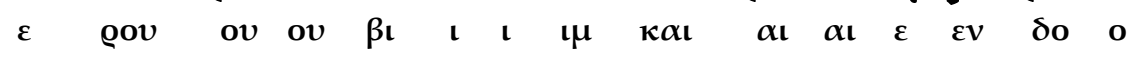
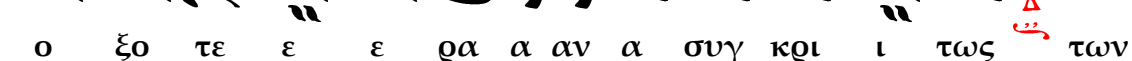
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

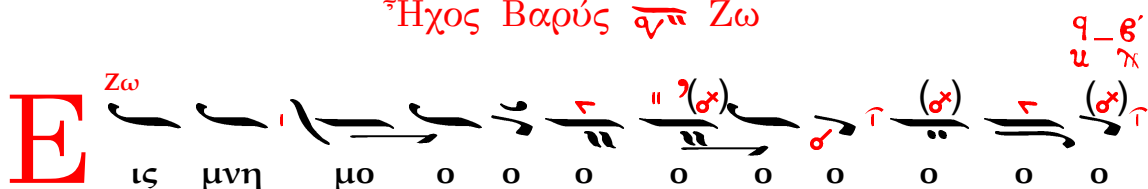
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

 ε ε ε εν

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· *
 ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ὡς ἐν
 οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς
 ἡμῖν σήμερον· * καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ
 ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
 πειρασμόν, * ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Τῇ Τρίτῃ. Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βαρύς $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Ζω

 Εἰς μνημόσυτον

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ ε ι ε ι ε ις μ ν η η μ ο ο ο

σ υ υ υ ο ο ν α ι ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α ι α ι

α ι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α ι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χ ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω λ ι ι ι

ι ι ι α ι α ι ω ω ω ω ω ω ω ω λ ι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σ τ α ι α ι α ι ε σ τ α ι α ι δι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειρμυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λη λη ι α Α λλη λη λη ι α Α λλη
 λη λη ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νομα Κυρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὲς)
Το ο νομα Κυρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος